

Z esenského evanjelia mieru
A teraz k vám prehovorím
živým jazykom
živého Boha,
prostredníctvom ducha
svätého nášho Nebeského
Otca. Nie je ešte
medzi vami taký, kto dokáže
porozumieť všetkému,
o čom hovorím.
Ten, kto vám
vysvetľuje písma,
hovorí k vám
mŕtvym jazykom mŕtvych
ľudí prostredníctvom svojho
chorého a smrteľného tela.
Jemu preto dokážu
všetci ľudia porozumieť,
pretože všetci ľudia sú chorí
a všetci sú v smrti.
Nikto nevidí svetlo života.
Slepec vedie slepých
po temných cestách hriechu,
chorôb a utrpenia
a nakoniec všetci spadnú
do jamy smrti.
Bol som vám zoslaný
Otom, aby som mohol
učiniť svetlo života,
aby svietili pred vami.
Svetlo osvetľuje seba
aj temnotu
ale temnota pozná iba seba
a nepozná svetlo.
Stále vám mám ešte
veľa vecí povedať,
ale nedokážete ich uniesť.
Pretože vaše oči
sú zvyknuté na temnotu
a úplné svetlo
Nebeského Otca
by vás oslepilo.
Preto ešte nemôžete
porozumieť tomu,
čo vám hovorím
o Nebeskom Otcovi,
ktorý ma zoslal.
Nasledujte preto
najskôr len zákony
vašej Pozemskej Matky,

o ktorých som vám hovoril.
A keď jej anjeli
vyčistia a obnovia
vaše telá a posilnia vaše oči,
budete schopní zniest' svetlo
vášho Nebeského Otca.
Keď sa dokážete pozerat'
na jas poludňajšieho slnka
bez odvracania očí,
potom sa dokážete pozrieť
aj na oslepujúce svetlo
vášho Nebeského Otca,
ktoré je tisíckrát jasnejšie,
než jas tisícok slnk.
Ako by ste sa ale mali
pozerat' na oslepujúce svetlo
vášho Nebeského Otca,
keď nedokážete zniest'
ani žiaru páliaceho slnka?
Verte mi, slnko je
ako plameň sviečky
v porovnaní so slnkom
pravdy Nebeského Otca.
Majte preto vieru,
nádej a lásku.
V pravde vám hovorím,
nebudete chcieť svoju
odmenu. Ak veríte mojim
slovám, veríte tomu,
kto ma poslal,
ktorý je pánom všetkých,
a pre ktorého sú
všetky veci možné.
Pretože čo je nemožné
pre ľudí, všetky také veci
sú možné pre Boha.
Ak veríte v anjelov
Pozemskej Matky
a dodržiavate jej zákony,
vaša viera vás bude
posilňovať a nikdy
nepoznáte chorobu.
Majte nádej aj v lásku
vášho Nebeského Otca,
pretože ten, kto v neho verí,
nebude nikdy oklamáný
a ani nikdy neuvidí smrť.
Milujte sa navzájom,
pretože Boh je láska
a tak budú jeho anjeli vedieť,

že kráčate po jeho cestách.
A potom všetci anjeli
prídu pred vašu tvár
a budú vám slúžiť.
A Satan so všetkými
hriechmi, chorobami
a nečistotou odíde
z vášho tela.
Chod'te, vyhnite sa hriechom,
kajajte sa,
pokrstite sa,
aby ste mohli byť znovu
zrodení a viac nehrešte.
Potom Ježiš vstal.
Ale všetci ostatní
zostali sedieť,
pretože každý z nich
cítil silu jeho slov.
A potom sa celý mesiac
zjavil medzi
trhajúcimi sa oblakmi
a zahalil Ježiša
svojím jasom.
Iskry lietali nahor
z jeho vlasov,
a on stál medzi nimi
v mesačnom svetle,
akoby sa vznášal vo vzduchu.
Nikto sa nepohol,
a nikto nevydal ani hláska.
Nikto nevedel,
koľko času uplynulo,
pretože čas sa zastavil.
Potom Ježiš natiahol svoje
ruky k nim a povedal:
„Mier s vami.“
A odišiel tak,
ako dych vetra
rozhojďá zeleň stromov.
A ešte dlhú chvíľu
spoločnosť sedela v tichosti
a potom potichu vstali,
jeden za druhým,
akoby z dlhého sna.
Ale nikto neodišiel,
akoby slová toho, čo odišiel,
večne zneli v ich ušiach.
A oni sedeli,
akoby počuli nejakú
obdivuhodnú hudbu.

Ale nakoniec jeden,
akoby trochu bojazlivo
povedal: „Aké dobré
je byť tu.“
Iný dodal: „Bodaj by táto
noc trvala večne.“
A ďalší povedali:
„Bodaj by on bol
s nami stále.“
„Vskutku, on je
Božím poslom,
pretože zasial nádej
do našich srdc.“
A žiadnemu človeku
nechcelo sa ísť domov:
„Nejdem domov, kde je
všetko temné a neradostné.
Prečo by sme mali ísť domov,
kde nás nikto nemiluje?“
A rozprávali
o tom múdro,
pretože takmer všetci boli
chudobní, chromí, slepí,
zmrzačení, žobráci,
bezdomovci, opovrhovaní
vo svojej úbohosti,
ktorí sa narodili
len na škodu v domoch,
kde našli na pár dní útočisko.
Dokonca aj tí,
ktorí mali domov a rodinu,
hovorili:
„My s vami zostaneme tiež.“
Pretože každý cítil,
že slová toho,
ktorý odišiel,
scelili túto malú spoločnosť
neviditeľnými vláknami.
A všetci cítili,
že sa znovu narodili.
Videli pred sebou
žiarivý svet,
aj vtedy, keď bol mesiac
skrytý za oblakmi.
A v ich srdciach
rozkvitli
obdivuhodné kvety
obdivuhodnej krásy,
kvety radosti.
A keď sa jasné slnečné lúče

zjavili na povrchu Zeme,
všetci cítili,
že to bolo slnko
nadhádzajúceho
kráľovstva Božieho.
A s radostným pokojom
vykročili ku stretnutiu
s Božimi anjelmi.
Mnoho nečistých a chorých
nasledovalo Ježišove slová
a vyhľadali brehy
bublajúcich potokov.
Vyzuli si topánky
a zložili odev,
postili sa
a odovzdali svoje telá
anjelom vzduchu,
vody a slnečného svetla.
A anjeli Pozemskej Matky
ich objímali,
ovládnuť ich telá
zvnútra aj zvonku.
A oni všetci videli
zlo, hriechy a nečistotu,
ako z nich
v chvate odchádzajú.
A dych niektorých
sa stal taký zapáchajúci,
ako to, čo sa uvoľňuje
z čriev,
niektorí mali výtok hlienov,
niektorí vyvrátili
zle zapáchajúce zvratky
zo svojho vnútra.
Všetka táto nečistota
vychádzala ich ústami.
U niektorých nosom,
u iných očami a ušami.
A mnohí mali
smradľavý a odporný pot,
ktorý im vychádzal
z celého tela,
po celej pokožke.
Na mnohých končatinách
vystúpili veľké zapálené
vredy, z ktorých
vychádzala nečistota
zlého zápachu,
moč hojne tiekol z ich tiel;
a mnohí mali moč

úplne vysušený
a bol hustý
ako med včiel;
u iných bol takmer
červený alebo čierny
a takmer taký tvrdý
ako piesok v riekach.
Mnohí vypúšťali
zapáchajúce plyny
zo svojich vnútorností
ako dych diablov.
A ich zápach sa stal
takým veľkým,
že ho nikto nedokázal zničiť.
A keď sa pokrstili,
anjel vody
vstúpil do ich tiel
a vytiekol z nich
všetok hnus a nečistota
ich minulých hriechov
a ako padajúci horský prúd
vymyl z ich tiel
množstvo tvrdého
i mäkkého hnosu.
A pôda,
kde tiekli ich vody,
bola taká znečistená,
a zápach taký silný,
že tam nikto nemohol zostať.
A všetci sa triasli strachom,
keď sa pozerali
na všetok ten hnus
od Satana, od ktorého
ich anjeli zachránili.
Ďakovali Bohu,
ktorý zoslal svojich anjelov
pre ich vyslobodenie.
Boli tam niektorí, ktorých
trápili veľké bolesti,
ktoré od nich nechceli odísť.
Nevediac,
čo by mali robiť,
rozhodli sa poslať
jedného z nich za Ježišom,
pretože si veľmi želali,
aby bol s nimi.
A keď ho dvaja odišli hľadať,
zbadali Ježiša
bližiť sa po brehu rieky.
A ich srdcia sa naplnili

nádejou a radosťou,
keď začuli jeho pozdrav:
„Mier s vami.“
A mnohé boli otázky,
ktoré mu chceli položiť,
ale vo svojom úžase
nedokázali začať,
pretože im nič
neprichádzalo na myseľ.
Potom im Ježiš povedal:
„Prichádzam,
pretože ma potrebujete.“
A jeden vykrikol:
„Majster, vskutku ťa
potrebujeme, oslobod' nás
z našich bolestí.“
A Ježiš k nim prehovoril
v podobenstvách: „Vy ste
ako márnokratný syn,
ktorý po mnoho rokov
jedol a pil,
trávil svoje dni
v rozkošiach a smilstve
so svojimi priateľmi.
A každý týždeň
bez vedomia svojho otca
narobil nové dlhy
a všetko premrhal
behom pár dní.
A úžerníci mu vždy
požičiavali,
pretože jeho otec
vlastnil veľké bohatstvo
a vždy trpezlivo zaplatil
dlhy svojho syna.
A zbytočne
čestnými slovami
napomínal svojho syna,
pretože on nikdy nepočúval
napomenutia svojho otca,
ktorý ho zbytočne
zaprisahával, aby zanechal
orgie, ktoré nemali konca
a že by mal ísť na jeho polia
dozerať na prácu sluhov.
Syn mu vždy všetko sľúbil,
ak zaplatí jeho staré dlhy,
ale nasledujúci deň
začal znovu.
Po viac ako sedem rokov

pokračoval syn vo svojom
výtržníckom živote.
Ale nakoniec jeho otec
stratil trpezlivosť
a viac nezaplatil úžerníkom
dlhy svojho syna.
„Ak budem ďalej platiť,“
povedal,
„nebude konca
hriechom môjho syna.“
Potom úžerníci,
ktorí boli oklamaní,
v hneve vzali syna
do otroctva,
aby im mohol svojou
dennou drinou splatiť
peniaze, ktoré si požičal.
A vtedy
prestalo jedenie, pitie
a každodenné výtržnosti.
Od rána do noci
v pote svojej tváre
zalieval polia
a všetky jeho končatiny
ho boleli, pretože neboli
zvyknuté na prácu.
Žil na suchom chlebe
a nemal nič,
iba svoje slzy,
ktorými ho máčal.
A po troch dňoch,
čo tak veľmi trpel
od tepla a únavy,
povedal svojmu pánovi:
„Nedokážem viac pracovať,
bolia ma všetky končatiny.
Ako dlho ma budeš mučiť?“
„Dovtedy,
kým prácou svojich rúk
nesplatiš všetky svoje dlhy
a keď uplynie sedem rokov,
budeš voľný.“
Zúfalý syn
odpovedal s plačom:
„Ja ale nevydržím
viac než sedem dní.
Zľutuj sa nado mnou,
pretože všetky moje
končatiny ma pália a bolia.“
A ten zlý veriteľ zakričal:

„Pohni sa s prácou,
keď si po sedem rokov
dokázal tráviť svoje
dni a noci
nedisciplinovanosťou,
teraz musíš sedem rokov
pracovať. Neodpustím ti,
kým nesplatiš
všetky svoje dlhy
do poslednej drachny.“
A syn s končatinami
zmučenými bolesťou,
sa v beznádeji vrátil späť
na polia
a pokračoval vo svojej práci.
Už sotva dokázal
stáť na nohách,
kvôli svojej únave
a bolestiam,
keď na siedmy deň
nadišiel deň Sabatu,
v ktorom žiaden človek
nepracuje na poli.
Potom syn zozbieral
zvyšok svojich síl
a dotackal sa
k domu svojho otca.
Hodil sa k nohám
svojho otca a povedal:
„Otče, uver mi naposledy
a odpusť mi všetky moje
urážky voči tebe.
Prisahám ti, že už viac
nebudem žiť výtržnícky
a že vo všetkom budem
tvojím poslušným synom.
Vyslobod' ma z rúk
môjho utlačovateľa.
Otče, pozri sa na mňa
a na moje slabé údy
a nezatvrd' svoje srdce.“
Slzy vystúpili
na otcovej tvári,
vzal svojho syna do náručia
a povedal: „Radujme sa,
pretože mi dnes bola daná
veľká radosť,
znovu som našiel
svojho milovaného syna,
ktorý bol stratený.“

Potom ho zaodel
do najvyberanejšieho odevu
a celý dlhý deň sa radovali.
Ráno nasledujúceho dňa
dal svojmu synovi
mešec striebra, aby mohol
zaplatiť svojim veriteľom
všetko, čo im dlhoval.
A keď sa jeho syn vrátil,
povedal mu:
„Syn môj,
ako vidíš, je ľahké
sa kvôli zhýralému životu
dostať do dlhov
na sedem rokov
ale je ťažké splatiť ich
namáhavou prácou
po sedem rokov.“
„Otče, je vskutku ťažké
splácať ich,
aj po sedem dní.“
A jeho otec
ho napomenul:
„Len pre tento raz
ti bolo dovolené
splatiť svoje dlhy
za sedem dní
namiesto sedem rokov,
zvyšok je ti odpustený.
Dbaj ale na to,
aby si sa v budúcnosti
nedostal do ďalších dlhov.
Pretože v pravde ti vravím,
nikto iný než tvoj otec,
ti neodpustí tvoje dlhy,
pretože si jeho syn.
Pretože u všetkých ostatných
by si musel
tvrdzo pracovať
po sedem rokov, ako je
nariadené v zákonoch.“
„Otče,
budem naďalej tvojím
milujúcim a poslušným
synom a viac neupadnem
do dlhov, pretože viem,
že ich splatenie je ťažké.“
A odišiel na polia
svojho otca
a každý deň dohliadal

nad prácou
otcových robotníkov.
A nikdy nenútil svojich
robotníkov pracovať tvrdo,
pretože si pamätal
svoju vlastnú ťažkú prácu.
Ako roky plynuli,
majetok jeho otca rástol
v jeho rukách viac a viac,
pretože požehnanie jeho
otca bolo v jeho práci.
A pomaly desaťnásobne
vrátil svojmu otcovi to,
čo premrhal
behom siedmich rokov.
A keď jeho otec uvidel,
že jeho syn
dobře užíva služobníkov
a jeho majetok,
povedal mu: „Môj synu,
vidím, že môj majetok
je v dobrých rukách.
Dávam ti celý svoj dom,
svoje polia a poklady.
To všetko je tvojím
dedičstvom,
ďalej ho zveľaďuj,
aby som mal z teba radosť.“
A keď syn dostal od otca
svoje dedičstvo,
odpustil dlhy
všetkým dlžníkom,
ktorí mu nemohli zaplatiť,
pretože nezabudol,
že aj jeho dlh
mu bol odpustený,
keď ho nedokázal splatiť.
A Boh ho požehnal
dlhým životom,
mnohými deťmi
a veľkým bohatstvom, lebo
bol láskavý ku všetkým.“